

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DELS DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 2000-1996

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 12

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria del Pilar Ferrer i Bascuñana.**

Sessió celebrada dia 25 de març del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 6004/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació del protocol facultatiu de la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona amb inclusió de les recomanacions d'Amnistia Internacional. 102
  - 2) RGE núm. 913/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a agressions militars i econòmiques contra el poble iraquià. 104
  - 3) RGE núm. 957/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a suport a la causa del poble kurd. 108
-

4) RGE núm. 1107/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a la cooperant menorquina Patricia Ballesteros Vidal a Xile.

112

II.- Estudi i votació de les propostes de compareixences presentades pels grups parlamentaris en relació a la ponència creada per a l'estudi dels maltractaments i la violència exercida contra les dones.

113

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem aquesta darrera comissió, innovadora en aquest parlament, que és la darrera que s'ha creat, que és la Comissió de Drets Humans.

En primer lloc els volia demanar si hi ha substitucions.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sí, Sra. Presidenta. Antoni Sansó substitueix Catalina Bover.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Sra. Presidenta, Andreu Riera substitueix Manuel Jaén.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Més substitucions?

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, Sra. Presidenta, Margalida Thomàs substitueix Josep Portella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. AMER I RIERA:

Mercè Amer substitueix Damià Pons.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 6004/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació del protocol facultatiu de la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona amb inclusió de les recomanacions d'Amnistia Internacional.

Idò si no hi ha més substitucions, l'ordre del dia de la sessió d'avui, començarem amb el primer punt, que és una proposició no de llei registrada amb el número 6004/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aprovació del protocol facultatiu de la convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, amb la inclusió de les recomanacions d'Amnistia Internacional. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula, pel Grup Socialista, la diputada Sra. Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sra. Presidenta. En la cuarta conferencia mundial sobre la mujer celebrada en septiembre del 95 en Pequín, los gobiernos se comprometieron a apoyar la redacción de un proyecto facultativo de la convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer que pudiera entrar en vigor lo antes posible. Mediante la firma de este protocolo, los países podrán recibir denuncias relativas a violaciones específicas de la convención y a llevar a cabo investigaciones sobre las violaciones graves o sistemáticas de la convención.

Amnistía Internacional respalda la redacción de este protocolo facultativo pero considera que debe hacerse un esfuerzo para impulsar la redacción y la aprobación de un texto lo más enérgico posible. Por ello recomienda incorporar al texto los siguientes puntos:

1. El texto debe autorizar la presentación de denuncias por parte de los individuos, grupos y organizaciones que sufran perjuicio a causa de una violación o que se vean directamente afectados por el incumplimiento de un estado o parte de las obligaciones contraídas en virtud de la convención. Segundo: Los individuos, grupos u organizaciones que tengan un interés suficiente en el asunto.

El punto número 2 dice: "El texto debe permitir las excepciones habituales a la exigencia de agotar primero todos los recursos de la ley nacional cuando ellos se prolongaran irrazonablemente o no fueran efectivos".

Punto 3: El texto debe facultar al comité para la eliminación de la discriminación contra la mujer para solicitar las medidas provisionales que puedan ser necesarias para mantener el *status quo* o para evitar que se produzcan daños irreparables mientras se toma una decisión respecto a una denuncia. Exigir que los estados partes cumplan la petición del comité.

4. Reconocer expresamente la autoridad del comité para hacer recomendaciones una vez adoptada una opinión sobre un caso y velar para que los estados partes tengan al mismo tiempo el deber de aplicar las medidas recomendadas y de informar al comité en un plazo breve sobre dicha aplicación.

5. Permitir que el comité entable un diálogo con los estados sobre las medidas adoptadas para aplicar sus opiniones y recomendaciones.

6. Crear un procedimiento de investigación que permita al comité combatir de la manera más eficaz posible el fenómeno de la discriminación grave o sistemática.

7. Permitir la entrada en vigor del protocolo tras un pequeño número de ratificaciones, como las cinco propuestas en el borrador, lo cual permitiría que el protocolo comenzara a ofrecer un remedio a las mujeres lo antes posible.

8. Prohibir las reservas, ya que se trata de un mecanismo de procedimiento que no crea normas fundamentales nuevas, sino que tiene como fin mejorar la aplicación de una norma ya existente, y las reservas podrían menoscabar la eficacia del sistema.

Y 9, abarcar todos los derechos fundamentales incluidos en la convención.

El Grupo Parlamentario Socialista responde a la redacción de un protocolo facultativo enérgico que establezca un procedimiento para presentar denuncias (...) para efectuar investigaciones. Asimismo considera que las recomendaciones de Amnistía Internacional contribuirán a la redacción de un mejor texto. Por ello, y para que este protocolo pueda estar vigente lo más pronto posible y sea lo suficientemente enérgico para asegurar la defensa real de los derechos de las mujeres, el Grupo Parlamentario Socialista presenta la siguiente proposición no de ley:

1. El Parlamento de las Islas Baleares instará al Gobierno español a que se comprometa a aprobar el protocolo facultativo de la convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer.

2. El Parlamento de las Islas Baleares insta al Gobierno español a incluir en el protocolo facultativo de la convención sobre la mujer las recomendaciones de Amnistía Internacional.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per fixar posicions té la paraula... - del Grup Mixt no hi ha ningú- ...la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida dona suport a aquesta proposició no de llei ja que pensam que es tracta senzillament de posar en marxa el més urgent possible el protocol facultatiu de la convenció i que signifiqui un compromís per a l'eliminació de totes les formes de discriminació de la dona.

En aquest sentit pensam que és una proposició no de llei que s'hauria d'aprovar per unanimitat i que, de qualque manera, els nostres representants davant les Nacions Unides igualment poguessin incloure les recomanacions d'Amnistia Internacional. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició té la paraula el diputat del Grup Parlamentari Nacionalista Sr. Antoni Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tan sols per manifestar el nostre suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. I pel Grup Parlamentari Popular fixarà la posició la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. També per dir que el Grup Parlamentari Popular donarà suport a aquesta proposició no de llei. Creim, efectivament, com ha dit la diputada proponent, que aquest protocol facultatiu suposarà un element pràctic, un instrument pràctic per poder dur a terme l'aplicació real i efectiva de la convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, que jo crec que és el document més important a nivell normatiu del que és el reconeixement dels drets i de les obligacions cap a les dones.

Efectivament l'any passat celebràvem el 50 aniversari dels Drets Humans, de la Declaració dels Drets Humans, i aquesta declaració va ser desenvolupada normativament per altres instruments normatius, i un d'ells precisament referent a la dona, com he dit abans, és aquesta convenció sobre l'eliminació, que enguany, precisament, també farem els 20 anys de la seva aprovació: va ser aprovada l'any 79 i jo crec que ja després de 20 anys que va ser aprovada crec que serà molt positiu que aquest protocol facultatiu sigui aprovat per les Nacions Unides.

Per tant valoram molt positivament aquesta proposta que ha presentat el Grup Socialista i li donaríem suport respecte a la seva primera proposta.

Quant a la segona, també li donaríem suport, però proposaríem una modificació, ja que tal i com ve redactada sembla com si fos el Govern espanyol que hagués de fer aquesta redacció del protocol facultatiu. Llavors, com que aquest protocol s'aprovarà a les Nacions Unides, nosaltres proposaríem que efectivament s'instàs el Govern espanyol perquè mitjançant els seus representants a les Nacions Unides tenguí en compte les recomanacions d'Amnistia Internacional, que ens semblen molt positives, a l'hora d'aprovar o de redactar aquest protocol facultatiu. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Té la paraula la Sra. Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sra. Presidenta, solamente para decir que aceptamos la propuesta del Grupo Parlamentario Popular. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, li agrairia que ens fes arribar per escrit...

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sí, és molt simple. El segon punt quedaria redactat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol perquè mitjançant o a través dels seus representants a Nacions Unides tenguin en compte les recomanacions formulades per Amnistia Internacional a l'hora d'elaborar el protocol facultatiu de la convenció sobre la dona".

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Entenc que en aquest cas es pot donar per aprovada per assentiment, no és així? Molt bé.

I.2) Proposició no de llei RGE núm. 913/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a agressions militars i econòmiques contra el poble iraquí.

A continuació passam a debatre l'altra proposició no de llei, registrada amb el número 913/99, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a les agressions militars i econòmiques contra el poble iraquí. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula la diputada d'Esquerra Unida Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui justament és el dia que discutim o que hem de debatre en aquest parlament aquesta proposició no de llei i coincideix amb la recent agressió de l'OTAN a Kosovo, que ve a ser, des del nostre punt de vista, un atac gravíssim, una decisió gravíssima presa per una organització militar contra un estat sobirà, i introduesc el tema de la proposició no de llei amb aquest recordatori precisament perquè té molt a veure respecte a les agressions a altres països i l'actitud dels distints governs i dels distints pobles del món quan hi ha un conflicte en un lloc determinat. Així, volem reiterar que des del nostre grup parlamentari, des de la nostra formació política, l'única solució possible als conflictes ha de ser de caràcter polític i de caràcter negociat, mai la solució ha de venir per agressions militars.

I en aquest sentit aquesta proposició no de llei allò que vol reiterar és, per una banda, que aquest parlament autonòmic faci pública la seva condemna davant les reiterades agressions militars dels Estats Units d'Amèrica i la Gran Bretanya contra Iraq que, si recordam, ja va tenir un precedent l'any 91 i l'any passat es varen reiterar, i aquesta pública condemna ve motivada perquè suposa una oberta violació al dret internacional i s'instà el Govern espanyol perquè rebutgi qualsevol amenaça per part d'aquests dos governs, dels Estats Units i de la Gran Bretanya, de recórrer novament a l'ús de la força contra aquest país i retiri l'autorització, encara vigent, atorgada a l'administració dels Estats Units per a l'ús de les instal·lacions conjuntes en territori espanyol, decisió que va convertir l'Estat espanyol en coparticipant en accions militars i legals contra l'Iraq.

La segona proposició és que, fent-se seva la declaració de la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides del passat 24 d'agost del 1998, aquesta resolució considera que el recurs a l'embargament econòmic com a mesura de pressió política suposa una greu violació de la Declaració dels Drets Humans, i recordem que aquesta declaració de les Nacions Unides es fa el mes d'agost del 98, quan se celebra el 50 aniversari d'aquesta declaració universal dels Drets Humans, i a la vegada una violació del conjunt de normes internacionals sobre la protecció de la població civil.

Per això, el Parlament de les Illes Balears sol·licita l'aixecament immediat de les sancions econòmiques aprovades pel Consell de Seguretat de l'any..., del mes d'agost del 90 perquè estan tenint sobre la població d'Iraq un greu impacte humanitari del qual donen testimoni les agències especialitzades de les Nacions Unides, que han estimat en més d'1.500.000 de morts entre els sectors més vulnerables i, entre ells, gairebé 900.000 menors de cinc anys que pateixen aquest embargament.

I la tercera proposició seria que el Parlament insti el Govern espanyol perquè sumi els seus esforços a tots els de la comunitat internacional encapçalada pel secretari general de l'ONU Koffi Annan per a la consecució d'una solució negociada i definitiva del conflicte, solució que ha d'incloure l'aixecament urgent de les sancions econòmiques imposades a l'Iraq i garantir el ple respecte a la sobirania nacional d'aquest país.

Independentment de l'opinió que es pugui tenir sobre els governants i sobre els règims que tenen cada poble i cada país, allò que proposam és que mai no pugui fer-se a través d'agressions militars i a través d'embargaments econòmics, que tenen aquestes greus repercussions sobre la població més vulnerable, els infants. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. No vol fer ús de la paraula?

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Tan sols per manifestar que donarem suport a aquesta proposició.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres lamentam que no podem donar suport així com ve expressada a aquesta proposició no de llei i intentarem expressar el nostre posicionament.

Tothom sembla que tenim clar que aquells que més sofreixen en qualsevol guerra i en qualsevol atac és la població civil, succeeix en totes les intervencions, tan aèries com terrestres i està més que demostrat, ja que el percentatge de població civil que va morir a qualsevol guerra, la Primera i la Segona Guerra Mundial, era fonamentalment via terrestre, sempre és proper al 70, al 80% de les baixes. Per tant, el cas del poble iraquí realment hem de pensar qui és que va començar l'agressió, independentment que és cert que hi ha països que estan envaint un espai teòricament aeri propi de l'Iraq, però sembla que la primera agressió no va ser per part dels països que en aquest cas pertanyen a l'OTAN, i nosaltres entenem que totes les solucions són negociades. No va ser aquesta la proposta o la solució que es va proposar per part dels dirigents del poble iraquí, Sadam Hussein, quan va fer una invasió en tota regla d'un país suposadament sobirà, tan sobirà com qualsevol país. Per tant, davant la pregunta "qui agredeix?", no estaria tan clara l'agressió, encara que una agressió no en justifica una altra.

L'altra pregunta, que sí que segur que ens podríem posar d'acord, és "qui sofreix?"; realment que sofreix és el poble iraquí. Ahir mateix en una diari es comentava que hi havia una ciutat que s'havia convertit en una ciutat fantasma perquè totes aquestes imatges que veim a països com Brasil, o alguns que fins i tot ara mateix a Rússia i a determinades exrepúbliques soviètiques, hi ha gent que cerca dins el fems per menjar cada dia, i precisament ahir hi havia una ciutat de l'Iraq, una antiga pròspera ciutat, i hi havia un percentatge molt alt de població que havia d'escollir dins els fems. En qualsevol cas, posant-nos d'acord sobre qui sofreix són sempre les persones, la població civil, especialment els infants, hem de recordar que en determinats moments crec recordar que de la mateixa manera que a Corea del Nord a l'Iraq hi hagut determinats moments que les autoritats s'han negat a rebre la intervenció de determinades organitzacions no governamentals d'intervenció directa, s'han negat a permetre'ls la intervenció.

En qualsevol cas, en els tres apartats que se'ns demanen en aquesta proposició no de llei sí que podem estar i estam d'acord, especialment en l'apartat segon, allà on, tenint en compte que estam en una comissió de Drets Humans, ens feim ressò de la declaració de la Comissió de Drets Humans i realment demanam que hi hagi una aixecament immediat de les sancions econòmiques, sobretot per l'impacte que produeixen a la població civil de minvar els seus drets.

El primer punt, on condemnam les agressions, jo crec que sí, que les hem de condemnar, i instar el Govern espanyol perquè rebutgi qualsevol amenaça per part dels dos governs a recórrer novament a l'ús de la força, entenem, des del nostre punt de vista, que no entraria exactament dins les nostres competències i en aquest cas ens abstenríem respecte a aquest apartat.

I del tercer apartat entenem que la darrera part començant per baix, la tercera línia després de "conflicte", l'apartat "solució que ha d'incloure l'aixecament urgent de les sancions econòmiques imposades a l'Iraq i a garantir el respecte a la sobirania nacional d'aquest país", ja està inclosa en l'apartat 2. Per tant, si és possible demanaríem que l'apartat 3 acabàs allà on culmina la paraula "conflicte".

Per tant, resumint, el Grup Parlamentari Socialista s'abstendria, per cortesia parlamentària, en el primer punt, votaria sí al segon i en el tercer demanaríem que en el punt "conflicte" acabàs la proposició i hi votaríem que sí, també. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn del Partit Popular té la paraula la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des del Grup Parlamentari Popular també lamentarem que no podem donar suport, com ha estat igual que amb l'altra proposta, a aquesta proposició no de llei presentada per Esquerra Unida.

En primer lloc vull que quedi clar i que vagi per endavant que el Partit Popular considera que, efectivament, la resolució dels conflictes ha de passar sempre, inevitablement, pel que és una solució negociada dels conflictes, que unes altres mesures considerem que, efectivament, si no queda més remei que arribar-hi, sí que suposen sobretot uns greus perjudicis cap a la població, sobretot la població civil. Per tant deixam ben clar que consideram que en primer lloc s'ha d'anar a una solució negociada de tots els conflictes i he de dir que ens sembla que un poc aquesta proposició presentada per Esquerra Unida suposa un poc una simplificació de tota la problemàtica no del poble iraquí, sinó precisament la diputada proposant ha parlat dels governants; jo crec que aquí sí que tenim un greu problema, en el que són els governants i, per desgràcia, sí que la població pateix les conseqüències d'un règim imposat per un governant.

Llegia aquests dies precisament, a rel dels atacs militars, un escrit del Sr. Tony Blair que deia que no podíem oblidar la trajectòria, precisament, del Sr. Sadam; ens deia que havia arribat al poder l'any 79 i ja l'any 81, és a dir, a pocs anys d'haver entrat en el poder ja començava una guerra de vuit anys contra Iran. Quan la guerra va acabar ja va envair Kuwait, i això va ser el que va provocar, en certa manera, el que va ser la guerra del Golf. Precisament després també veurem els atacs que va produir el Sr. Sadam cap al poble kurd, precisament també debatrem una proposició no de llei en aquest parlament després; el Sr. Sadam Hussein va utilitzar armes químiques contra els kurds i els va deportar -uns 150.000 àrabs de la maresma del sud- a Iraq. Llavors, la trajectòria d'aquest personatge crec que s'ha de tenir en compte perquè és realment significativa.

És significativa perquè precisament ha estat el seu comportament d'incompliments constants del que podria ser una actuació negociada a la qual es va arribar després de la guerra del Golf, que es va crear una comissió especial de desarmament a Iran, precisament de les Nacions Unides, i ha estat l'incompliment progressiu del Sr. Sadam d'aquests acords que s'establien a través de les Nacions Unides, fins al punt, ja ha arribat a tal punt que, fins i tot països com per exemple França i Rússia, que en certa manera han estat sempre -per dir-ho de qualque manera- advocats de Bagdad en el Consell de Seguretat, fins i tot ja estaven com un poc molestos per aquesta actitud desafiant del líder iraquí i dels seus rebutjos constants als consells que a través de les Nacions Unides es feien, també fins i tot una actitud desafiant cap al mateix secretari general de les Nacions Unides, Koffi Annan, a qui jo crec que s'ha de fer un total reconeixement per poder arribar, efectivament, a una solució totalment negociada que ha fet que aquests incompliments constants varen provocar -i ho lamentam, naturalment, pels perjudicis, com deim, que ha tengut cap a la població civil- en certa manera va aparèixer com el pitjor dels mals al qual s'ha hagut d'arribar. Això va provocar aquesta intervenció militar, que es va produir el desembre de l'any 98.

Fins i tot una vegada produït, hem de dir, hem pogut llegir a través dels mitjans de comunicació, que fins i tot també en certa manera s'han mostrat fins i tot contraris a aquesta actitud de Sadam Hussein, fins i tot els propis països àrabs. Els gener del 99 hi va haver la Lliga Àrab, on precisament el Sr. Hussein pretenia, com a suport per part de tots els països, una condemna a aquests atacs i això no va ser possible, és a dir, fins i tot els països àrabs no varen acordar cap condemna als atacs aeris produïts pel Regne Unit i pels Estats Units. Sí, i això sí que consideram que va ser positiu, sí que tots els països àrabs varen condemnar la mort d'innocents i les mesures contra la població civil i, naturalment, com dèiem abans, la necessitat d'adoptar solucions diplomàtiques cap al conflicte.

Però és que fins i tot darrerament s'ha produït o s'ha tornat intentar arribar a una solució negociada i a través del Canadà, que jo crec que és un país que sempre s'ha mostrat molt diplomàtic i molt capaç de poder arribar a solucions consensuades, va proposar al Consell de Seguretat de les Nacions Unides la possibilitat fins i tot de crear tres comissions referides precisament al desarmament, a la situació humanitària i als presoners de guerra per tal de poder arribar a una solució negociada, però és que fins i tot això sembla ser que tampoc no ha anat bé al Sr. Sadam Hussein.

Llavors jo crec que a través d'aquesta proposta deim que s'ha intentat simplificar molt el problema, continuam insistint que consideram que s'ha d'arribar a una solució consensuada i per aquest motiu nosaltres no votarem a favor de les propostes presentades per Esquerra Unida i, en tot cas, si acceptàs la proposta que li han fet des del Grup Socialista en el tercer punt, d'eliminar les dues línies, sí que donaríem suport si quedàs la redacció en el sentit que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol perquè sumi els seus esforços als de la comunitat internacional encapçalada pel secretari general de l'ONU Koffi Annan per a la consecució d'una solució negociada i definitiva del conflicte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús del torn de rèplica, Sra. Diputada? Té la paraula la diputada d'Esquerra Unida Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull agrair el suport del Grup Parlamentari PSM sense cap condició; pens que el text d'aquesta proposició no de llei precisament allò que intentava -i així està escrit- és defugir els termes del debat que han establert els altres representants dels grups parlamentaris, tant el Socialista com el Partit Popular.

És cert que aquesta proposició no de llei sobretot va en el sentit de les agressions militars i econòmiques contra el poble i en cap moment, ni a l'exposició de motius ni en els textos com a proposició no de llei, no feim menció en absolut a una anàlisi política sobre la situació en aquell poble o en aquell país, ni sobre la història dels conflictes. Allò que nosaltres plantejам és que des de fa pràcticament 10 anys es viu un embargament econòmic que té unes repercussions molt cruels sobre la població civil i sobretot sobre els infants, i així s'ha pogut constatar per una delegació d'Esquerra Unida federal, que va visitar Iraq el mes de febrer i va veure en directe i ben a les clares la situació que s'està patint perquè no arriben ni els aliments més elementals cap als infants, que són la llet i els aliments infantils.

Nosaltres hem intentat i volem mantenir el fet de defugir el debat polític sobre qui va començar l'agressió, per què el Sr. Sadam Hussein continua essent el dirigent d'aquest poble, qui el va posar i tota l'anàlisi que ha pogut esmentar la representant del Partit Popular citant paraules del dirigent Tony Blair que, evidentment, justifica la seva agressió i la seva participació directa en l'agressió militar a través d'un article. Ens sembla beníssim que el cap de govern de Gran Bretanya, el Sr. Tony Blair, pugui justificar tot allò injustificable; ara, pensam que no és una simplificació del problema parlar només de les agressions militars i econòmiques contra un poble, no simplifiquem el problema, senzillament allò que feim és enfocar-ho cap als més febles, no des del punt de vista del debat polític de qui ha posat i qui ha mantengut un govern o un altre, ni si un va començar i l'altre va continuar. Per a nosaltres el fet que l'any 91 ja hi va haver l'anomenada guerra del Golf, que durant 10 anys es mantenguí aquest embargament és allò que nosaltres volíem debatre en aquesta comissió.

Per altra banda, per acabar, l'aspecte que el Grup Parlamentari Popular fa seva també aquesta frase que l'única solució possible als conflictes és de caràcter polític i negociat, com ha començat la seva intervenció la diputada Sra. Ferrando, ens sembla bé com a declaració de principis, però allò que es demostra una vegada més és la hipocresia de fer declaracions de principis i després donar suport a agressions militars, tant la que estam esmentant del poble iraquí a través d'Estat Units i Gran Bretanya, com ahir mateix el Sr. Aznar justificant l'agressió militar de l'OTAN contra un altre poble. Per tant, ens sembla bé que vulguin fer declaracions, però això, des del nostre punt de vista, és hipòcrita, perquè si realment creus que la solució dels conflictes és de caràcter polític i negociat no dones suport a agressions militars, no les justifiques i no hi poses part del teu exèrcit perquè hi col·labori.

I respecte a la proposta del Grup Parlamentari Socialista sobre eliminar les tres darreres línies de l'apartat tercer, ens sembla bé; era una reiteració, però allò que demanaríem és que s'aprovàs, sobretot l'apartat segon i l'apartat tercer, que és allà on queda ben clar que l'únic que feim és fer-nos ressò de la declaració de la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides, de la qual forma part l'Estat espanyol. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tejero? No. Vostè, Sra. Ferrando, té la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. He de dir, torn a insistir que deim per part del Grup Parlamentari Popular que el fet de poder arribar a situacions o a resolucions de conflictes negociades crec que és bàsic i primordial, però jo crec -i la Sra. Diputada vol defugir de la problemàtica dels governants- però jo crec que aquí és molt important. És a dir, no es pot..., no li dic que (...) però sembla que aquí són unes actuacions d'una persona que no ha comès cap vulneració dels Drets Humans, i no només del seu país, que podria entendre que potser un atac al que és la sobirania nacional d'Iraq no es pogués fer, però és que aquest personatge ha fet atacs fins i tot entrant a les sobiranes d'altres països: a Iran, als kurds...

Llavors la situació és efectivament difícil. Li he dit que, com a darrer extrem, jo és que ja no sé a quina més situació es pot arribar si ja s'ha intentat fins i tot... He alabat la posició que ha tengut precisament el Sr. Koffi Annan, que crec que va fer una tasca molt important i que des d'aquí he dit que volia reconèixer. Dos poden negociar si tots dos volen, però si un no vol, després arriba un moment que precisament per atendre la població civil, per no arribar a desastres com hem pogut viure en altres països per ventura com Rwanda, com al final va passar amb Iugoslàvia i amb Bòsnia, no acceptam una intervenció militar, però és que si ja la solució negociada..., per negociar han de ser dos, si un no vol negociar hem d'estar tot el temps en aquesta situació? Jo és que veig que és la solució pitjor, és com el que deim quan parlam a vegades de règim polític de la democràcia. Tal vegada sigui el que sigui el menys dolent, no vol dir que sigui el perfecte però és el menys dolent. Llavors, davant situacions de personatges com el Sr. Saddam Hussein, que li dic que fins i tot darrerament se li ha tornat a fer ara una proposta d'intentar arribar a un acord, creant tres comissions, proposades per Canadà, que es parli d'aquests tres temes, i un d'ells precisament, que em sembla molt important, que és la situació humanitària, al Sr. Saddam Hussein no li dóna la gana, i ho ha dit així clarament, que ell no vol entrar en aquest tipus de negociació, jo crec que per desgràcia no ens queda més remei; això no vol dir que nosaltres estiguem a favor d'aquests atacs, però és que si no... Vostè també em parla, que diu que som hipòcrites. D'acord, potser que segons la seva visió siguem hipòcrites, però tampoc es pot anar per la vida dient "hem d'arreglar la cosa" i no proposar solucions efectives. Digui'm quina és la solució, llavors, per resoldre el problema. Com que m'agrada molt citar el Sr. Tony Blair, i ho he de dir, ell deia "no ens ha quedat més remei que dur l'atac militar perquè ningú no va presentar un pla d'acció alternatiu amb mínimes garanties d'èxit". És que sí, clar, és molt fàcil condemnar quan no hi ha una proposta alternativa de solució. Pot ser que nosaltres siguem hipòcrites, però en tot cas vostès seran molt utòpics, i no aniran a una solució real i efectiva del que són els problemes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Entenc que la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida queda el primer punt, el segon, i en el tercer punt es lleven aquelles dues, i acaba allà on diu "conflicte". No és així? Estan d'acord tots els portaveus?

Idò passarem a la votació.

(*intervenció inoïble*).

LA SRA. PRESIDENTA:

Estam d'acord? Idò passarem a la votació, que entenc que en aquest cas s'ha de votar punt per punt, no és així? O votam el primer punt i el tercer? Punt per punt, bé.

Idò votarem el primer punt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor?

Resultat de la votació?

Repetirem la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació, Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 3; en contra, 9; 4 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació, Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

7 vots a favor, 9 en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

I ara passam al tercer i darrer punt, amb la modificació incorporada.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

I.3) Proposició no de llei RGE núm. 957/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a suport a la causa del poble kurd.

A continuació passam a debatre la proposició no de llei número de registre 957/99, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a suport a la causa del poble kurd. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula la diputada d'Esquerra Unida Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei fa referència a un altre conflicte, però aquest és el conflicte ignorat, el conflicte silencià. El poble de Kurdistan és una comunitat que té entre 30 i 35 milions de persones repartides entre diversos estats: Turquia, 18 milions; Iran, de 6 a 8; Iraq, 5 milions; Síria, 1 milió; Armènia i Azerbaidjan entre 100 i 200.000 persones; i a l'Europa occidental es calcula que hi viuen aproximadament 1 milió de refugiats kurds; les dues comunitats més importants són les d'Alemanya, amb 500.000 persones, i França amb unes 150.000. De tota manera també hi ha kurds a Itàlia, Grècia, Holanda, Bèlgica, Gran Bretanya, Dinamarca, i alguns als països escandinaus. És el conflicte del poble ignorat, o del poble silencià, perquè a arrel de la primera guerra mundial es va decidir un disseny d'aquesta regió de l'Àsia Menor, on es llevava al poble kurd la possibilitat de gaudir de la seva terra, del seu estat. Així, és un poble sense estat, sense president, però amb una història mil·lenària, una llengua, una religió, i un territori algunes vegades superior al de l'Estat espanyol.

Darrerament ha tornat a sorgir als mitjans de comunicació la realitat del Kurdistan i de tot allò que viu el poble kurd a través d'un acord del Parlament Basc, que respon a la petició de celebració de reunions a la seva seu del Parlament kurd a l'exili; decisió criticada tant pel Partit Popular com pel Partit Socialista Obrer Espanyol; i a la vegada una altra causa, un altre fet que ha motivat la presència als mitjans de comunicació ha estat la detenció del dirigent del PKK, el Sr. Ocalan, que en aquests moments, retingut a Turquia, ha de començar el seu judici, i que Turquia continua sense acceptar observadors estrangers que vigilin l'estricta compliment de la justícia a aquest judici.

Entre les reaccions que pot haver donat aquest conflicte dins el Govern espanyol, s'ha d'entendre una reacció que té un caràcter econòmic claríssim, com és el contracte firmat amb Turquia per al subministrament d'armament de fabricació espanyola per valor de 300 milions de pessetes, armament que el Govern turc, evidentment, utilitza en bona part contra el poble kurd. I aquesta posició dels governs occidentals, particularment de l'espanyol, així com l'escalada de violència que s'ha originat no són de cap manera camins que es puguin donar a una solució política i negociada del conflicte.

Per totes aquestes raons, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida presenta les proposicions no de llei, la primera que el Parlament de les Illes Balears expressa el seu convenciment que l'única solució al conflicte al Kurdistan és que el poble kurd pugui fer realitat la seva aspiració d'esdevenir un estat independent, en el territori que és el seu país, i que avui es troba repartit en diversos estats. En aquest sentit el Parlament de les Illes Balears expressa el seu suport a la causa per l'alliberament nacional del poble kurd. En segon lloc, el Parlament de les Illes Balears fa arribar la seva felicitació al Parlament Basc per la decisió no tan d'oferir, sinó de cedir la seva seu a la celebració de les sessions del Parlament del Kurdistan a l'exili, parlament que ha tingut ja diverses reunions a altres països europeus, no és la primera vegada, i que hem d'esmentar que en la llista dels membres del Parlament kurd a l'exili només el PKK, el mateix partit del dirigent Ocalan empresonat, té només 2 representants. En canvi, és un parlament elegit a l'exili i que té una vida evidentment dins l'exili amb moltes dificultats, però que ha tingut suport de diversos països europeus. I el Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a no vendre més armament i equipament militar a Turquia i a altres països que actuïn militarment contra la població del Kurdistan, anul·lant el contracte firmat amb el Govern de Turquia, en el qual han de participar diverses empreses espanyoles. I finalment, el Parlament insta el Govern espanyol a afegir els seus esforços a tots aquells que persegueixen una solució negociada i definitiva del conflicte. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Manifestar que donarem suport als quatre punts d'aquesta proposició no de llei, també felicitar el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida per la presentació, ja que estam al final de la nostra legislatura, i almanco ens permet deixar constància una vegada més, com a Grup Nacionalista-PSM, del nostre suport a tots els pobles, en aquest cas el poble kurd, per aconseguir l'alliberament nacional de tots els pobles que hi ha actualment. Aleshores, com deim, una proposició creim oportuna, que tindrà tot el nostre suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres en primera instància hem de felicitar la preocupació expressada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida mitjançant aquesta proposició no de llei, però no hem de felicitar probablement els termes en què està expressada. Jo pens que realment tothom en aquesta cambra -o almenys jo puc parlar per part del Grup Parlamentari Socialista- estam preocupats per la situació d'aquest poble, poble sense terra i poble de moltes terres, que realment està sofrint d'una manera continuada atacs d'Iraq, de Turquia, i de determinats altres llocs allà on viuen.

També, com comentàvem abans, qualsevol situació és bastant complexa, i a més a més quan ens referim a països de cultura islàmica, independentment que els drets humans són igual a Kabul que a Madrid, però la cultura islàmica té uns altres elements concomitants que moltes vegades no podem accedir fins al final dels seus raonaments. En qualsevol cas, sense entrar en més debat, se'ns proposen quatre punts, que probablement en el tenor que acostumam a funcionar en aquesta comissió no hauria d'haver estat tan difícil de donar suport. En qualsevol cas, el Grup Socialista no pot donar suport a l'apartat número 2 de forma categòrica; entenem que des del Parlament de les Illes Balears, com a Grup Socialista, no ens podem dirigir a felicitar al Parlament Basc per la decisió presa, i entenem que és així, que està regulat per unes altres administracions, per acords de tipus internacional, i evidentment, encara que el Partit Socialista no estigui ara en el Govern central, no farem demagogia com altres vegades s'ha fet; crec que s'ha de ser responsable tant en el poder com en l'oposició.

Respecte a l'apartat 1 i 3, el nostre vot serà d'abstenció. A l'apartat 1 sí estam d'acord que estem convençuts que l'única solució al conflicte del Kurdistan, no sabem si és la millor solució esdevenir estat independent; afegiríem l'argument de l'anterior proposició no de llei, amb acords entre ells si els deixessin fer; però probablement les formes perden una mica, al nostre entendre, l'alliberament nacional del poble kurd ens sona a terminologia una mica militaroida, o militarista, no ens acaba d'agradar. Probablement, si hagués escollit una redacció millor, l'haguéssim pogut votar a favor. En qualsevol cas, ens abstenem.

L'apartat tercer entra, com en l'anterior proposició no de llei..., l'instància al Govern espanyol a no vendre més armament, és un element recurrent que hem aprovat i hem debatut fins i tot en resolucions referides a situacions que conciten unanimitats, com poden ser el poble saharauí, però crec recordar que mai no s'ha fet d'una forma tan explícita, encara que segur que tothom estam d'acord que realment si els països no tinguessin armes, no hi hauria agressió en contra de determinats pobles. En qualsevol cas, com a cosa curiosa es comenta que el contracte signat amb el Govern espanyol és de 300 milions de pessetes. Realment amb 300 milions de pessetes es pot fer molt de mal, però un F14 val 10.000 milions de pessetes, és a dir que comparant aquesta (...) amb un contracte de 300 milions, hi ha una diferència abismal. En qualsevol cas, sí que estam en contra que es puguin utilitzar armes en general en contra de pobles, està clar; però tal com està redactat no li podem donar suport, i ens absteníem.

I a l'apartat quart, sí que es pot instar el Govern espanyol a afegir els seus esforços per intentar aconseguir una solució negociada al conflicte, negociada i que pugui arribar a bon port per part de tots; i esperem que aquesta posició no vulgui ser interpretada com estar-hi en contra; jo crec que tothom estam a favor de la solució, sobretot negociada i definitiva a aquest poble, que en quantitat d'habitants d'apropa a la quantitat d'habitants de l'Estat espanyol. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dir que també lamentam que en aquest cas tampoc el Grup Parlamentari Popular podrà donar suport a aquesta proposició no de llei presentada per Esquerra Unida. I utilitzaré un poc el mateix argument que hem utilitzat abans: crec que s'ha simplificat un poc la qüestió, i m'intentaré explicar. Primer, també vull que quedi constància que efectivament som conscients del problema que ve patint des de fa molts d'anys, al llarg de la història, el poble kurd. No voldria ser pesada, però analitzant el tema efectivament, per centrar-nos més ja en dates més actuals, la revisió que va fer el tractat de Lausana l'any 23 del tractat de Sèvres, que duia una certa autonomia als pobles kurds, va suposar que aquesta no pogués ser efectiva, i efectivament es va dividir el poble kurd en diferents països, com ha dit molt bé la diputada proposada, entre Iran, Iraq, Turquia, Síria i Armènia. Arrel d'aquí el poble kurd ha patit molt, en el sentit que s'ha vist privat de drets tan importants com els drets culturals, els drets polítics, el dret a la seva pròpia llengua, i ha estat objecte de moltes promeses incomplertes. Mustafà Kemal li va proposar també una certa autonomia; també a l'any 79, quan va morir precisament Mustafà, Turgut Ozal va proposar també va proposar autonomia, utilització de la llengua, i moltes de vegades aquests fets no es varen poder dur a la realitat.

Va ser precisament a partir de l'any 79 quan varen sortir els primers partits polítics, entre ells, i deia un poc allò de la reducció del problema, que crec que s'ha centrat molt en el PKK i amb la detenció d'Ocalan; va ser precisament quan va sortir aquest partit, que no és l'únic que existeix a nivell del poble kurd; n'hi ha molts, hi ha molts d'altres partits que no tenen la problemàtica que presenta aquest. Aquest partit precisament, per exemple, està considerat com a il·legal a Alemanya, i s'ha caracteritzat, pel que he pogut recollir de les informacions, precisament per utilitzar atemptats terroristes, revoltes armades, i fins i tot rivalitat entre les pròpies organitzacions kurdes, no només cap a altres països, o contra Turquia o altres poblacions, sinó que fins i tot problemàtiques entre altres organitzacions kurdes. He pogut llegir i tot que la seva finançació és a través de les drogues o l'extorsió. No entraria en aquest tema, però crec que no podem centrar només l'actuació ara en el que és una detenció o un partit polític. Tampoc centrar-ho en un país com Turquia perquè, com he dit abans, també aquest poble desgraciadament ha patit l'actuació d'altres països, com hem dit abans, Iraq, varen ser prop de 120.000 persones que varen haver de fugir d'Iraq, i 3.000 mortes, dones i homes, precisament pel gas mostassa i gasos tòxics utilitzats. Han hagut de patir molt les actuacions d'altres països i d'altres actuacions.

Deixant això, quedi clar que ens pareix molt significativa la problemàtica del poble kurd, dir que nosaltres no podem votar, perquè hem dit que crec que consideràvem bastant simplificada l'actuació, en la mesura que no podem centrar-ho en aquest partit, com he dit abans, ni tampoc centrar-ho ara en la detenció del Sr. Ocalan, ni tampoc ara en una proposta que es fa des d'aquest parlament kurd a l'exili, que demana poder-se reunir al País Basc. No ho podem felicitar perquè, i no sé si tenc informacions jo diferents a la que ha dit la diputada proposant, que aquest parlament kurd a l'exili estigui format només per 2 membres del PKK, he entès. Jo tenia entès que són 65, efectivament són quasi tots membres; jo entenia que eren tots els 65, i a més em consta que aquest parlament a l'exili no està reconegut, fins i tot per altres representants de partits kurds. Jo llegia aquí que el Sr. Ali Menparva, representant del PDK d'Iran, a una entrevista que naturalment rebutjava tota la ingerència cap al poble kurd i exigia un reconeixement, deia que precisament el seu partit volia deixar ben clara una cosa, i és que no podien reconèixer el Parlament kurd a l'exili com a tal parlament, ja que no és en el seu estricte terme, ni ha estat elegit per una votació amb capacitat per dictar lleis; llavors no està reconegut per altres poblacions del país kurd.

Per tant, nosaltres no podem donar suport a aquesta proposició no de llei, perquè creim que se centra molt en un personatge, en un partit i en un parlament que, com he dit, no està reconegut ni tan sols pel propi poble kurd.

Acabar només dient que efectivament reconeixem la problemàtica que pot tenir, i el que ha vengut patint des de tota la història el poble kurd, i per això votaríem també a favor, com ha dit el Partit Socialista, a la necessitat que es pugui arribar a una solució també negociada d'aquest problema, i no utilitzar tampoc el terrorisme per poder reivindicar aquesta causa; i també fins i tot des d'aquí diríem que malgrat la detenció d'Ocalan i tot el que s'ha pogut dir d'aquest dirigent polític, també reclamar des d'aquí que es pugui dur a terme un judici just i amb totes les garanties processals cap a aquesta persona. És una reivindicació que malgrat tota la seva trajectòria, que es pugui discutir o no discutir, creim que sí que s'ha de considerar que en base als drets humans, tota persona té dret a un judici just i amb totes les garanties processals. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sra. Thomàs?

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, Sra. Presidenta. Gràcies una altra vegada pel suport sense condicions del PSM-Entesa Nacionalista, i una vegada més constatar que pot haver estat, segons la Sra. Diputada del Partit Popular simplificar el problema. Nosaltres no consideram que s'hagi d'utilitzar aquest terme, precisament és una proposició no de llei que només esmentam dos fets que han posat damunt la premsa i damunt els mitjans de comunicació l'existència del Kurdistan, dos fets que no tenen relació un amb l'altre: la presència del Parlament kurd a l'exili al País Basc el mes de juliol, i la detenció del dirigent Ocalan, són dos fets que ho hem raonat, perquè són dues notícies que han posat sobre la taula l'existència del poble kurd, sobre una taula que a través dels mitjans de comunicació, com sabem, dura molt poc temps, es té la notícia un dia, dos dies, i després desapareix; però mentrestant es manté l'oblit i l'abandonament a aquest poble.

Respecte de la intervenció del diputat socialista, Sr. Tejero, sobre si el terme alliberament nacional del poble kurd té una connotació militar, la veritat és que no l'he entesa, i per tant no li puc contestar, perquè no sé què vol dir això, però sí vull dir que el Kurdistan, com en l'anterior proposició no de llei, independentment de la valoració política que es faci de la història i de la realitat que evidentment un poble repartit entre cinc estats, cada estat amb la seva realitat molt pròpia, perquè no és el mateix ser kurd a Turquia que ser kurd a Síria o ser kurd a Iran, per tant no és estrany que hi hagi kurds d'Iran que parlin de no reconèixer un parlament a l'exili; també va passar a l'Estat espanyol quan hi havia la dictadura franquista, hi havia distints organismes a l'exili, i entre ells uns es reconeixien i uns altres no; per tant això no és gens estrany ni és garantia de res, però sí s'ha d'esmentar que el poble de Kurdistan no s'entén perquè aquest afany d'ignorar i d'anihilar un poble com és el del Kurdistan, si no s'entén que la terra que els pertany és un subsòl molt ric, on hi ha grans tresors, d'aquesta regió, i que per això a aquests grans estats els interessa tenir-ho repartit, i no donar-ho als seus legítims posseïdors. Un dels tresors és l'aigua, dins el cor de la nació kurda hi ha el naixement dels dos grans rius del Pròxim Orient; per tant muntanyes que acullen les preses d'on Turquia obté més de la meitat del volum d'electricitat que genera; i per altra banda petroli, que sense els jaciments l'Iran, Iraq i Síria perdrien els seus pous més rics i productius.

Per tant, no és tant el no entendre aquest afany d'ignorar i d'anihilar un poble, sinó senzillament per uns interessos econòmics, per uns repartiment dels anys 1920 o 1923, per uns acords de pau que no es compliren, i al final una vegada més un poble que pateix aquesta persecució i aquest intent d'anihilació. Per tant, des del nostre punt de vista mantenim la proposició no de llei tal com l'hem presentada, pensam que no hi ha hagut cap proposta de transacció, sinó que es voti punt per punt i que digui cadascú la posició que té respecte del text tal com ve escrit. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús de la paraula, Sr. Tejero?

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, un moment per a aclariment. La posició del Grup Socialista, i per això he dit que al primer punt ens abstenem, al segon direm que no, i al quart que sí, és pel tipus de redacció. Realment no tenim ara mateix redacció alternativa, però entenem que el tipus de redacció de l'apartat primer i segon, no va concordant amb tots els apartats de tolerància democràtica que creiem que hauria de seguir. Per tant, no li podem donar suport tal com ve. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, perquè en la meva intervenció inicial ja he dit que efectivament érem conscients al llarg de la història de l'oblit d'aquest poble, i de les dificultats que han anat passant. D'això, no en tenim cap dubte. Ara bé, no compartim el que ha dit de reconeixement d'un parlament. Si aquest reconeixement del parlament vengués per ventura pels països de Turquia o d'Iraq, ho entendria, però és que ha estat un propi representant d'un partit kurd el que no reconeix un altre. Jo crec que això qualque cosa vol dir. Llavors, en tot cas, dir que nosaltres no podem donar suport.

I al quart punt sí que donaríem suport, i efectivament afegir, com ara sent que diu el Sr. Lletrat, hem d'afegir que també consideram que perquè aquest poble kurd pugui veure efectius els reconeixements de tots els seus drets, instar el Govern espanyol que a través dels seus esforços persegueixi una solució negociada definitiva al conflicte del poble kurd. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Acabat el debat, passarem a la votació.

Vol que fem la votació per separat? Idò votarem punt per punt.

Vots a favor del primer punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació, Sr. Lletrat?

EL SR. LLETRAT:

2 a favor, 9 en contra, 3 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

2 a favor, 12 en contra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

2, 9, 3.

LA SRA. PRESIDENTA:

I el quart punt, que queda modificat. Queda: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol a afegir els seus esforços als que persegueixen una negociada i definitiva al conflicte del poble kurd". No és així?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

I.4) Proposició no de llei RGE núm. 1107/99, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a la cooperant menorquina Patricia Ballesteros Vidal a Xile.

A continuació passam a debatre la proposició no de llei número de registre 1107/99, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a la cooperant menorquina Patricia Ballesteros Vidal a Xile. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula la diputada Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només per mantenir la proposició no de llei en tot allò que fa referència a l'exposició de motius, ja que explica els fets que ocorregueren i que varen posar en situació de quasi definitiva ordre d'expulsió del país. Finalment això no es va donar, es va anul·lar l'ordre, i ja aquesta cooperant ha arribat a Menorca, i crec que aquest dissabte, demà mateix, se celebra una festa conjuntament amb ONGs i amb el Comitè de Solidaritat, per tal de reconèixer la seva tasca com a cooperant amb aquest col·lectiu d'indis maputxes.

Per tant, allò que faríem seria mantenir la proposició no de llei només en el darrer punt, ja que, els dos primers, pensam que han perdut sentit, i seria que el Parlament instàs el Govern de les Illes Balears a finançar iniciatives que donin a conèixer a Menorca i a totes les Illes la situació dels pobles maputxes i la construcció de les preses a Altobiobio, que és el lloc on s'ha produït tots aquests fets i on aquesta cooperant menorquina ha demostrat un compromís i una manera de cooperar realment arrelada a la realitat d'aquest poble. En aquest sentit, només hi mantendríem el darrer apartat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que, intervenir avui a la Comissió de Drets Humans en un dia jo crec que trist per a la humanitat, impressiona bastant, veure com ha fracassat la via política. En definitiva, no estic d'acord amb una cosa que deia la diputada d'Esquerra Unida, hi estic d'acord, i es posa de manifest, amb el que va dir Klosevic, que la guerra era la continuació de la política per altres mitjans. Avui tenim una prova palpable que la guerra és una continuació de la política, a una zona que... A més, vull que tots els diputats facin memòria que totes les guerres mundials han començat per allà mateix, és a dir, crec que això dóna un sentiment especial, i esperem que no es compleixin les paraules del president rus, que podríem ser a les portes de la III Guerra Mundial.

Entrant en la Proposició no de llei, hi he de manifestar el suport, únicament faríem una petita matisació, tot i que estam d'acord, quan es diu allò de donar a conèixer les iniciatives a Menorca i a les Illes Balears, jo n'eliminarí Menorca, perquè les Illes Balears representen perfectament la pluralitat o la singularitat menorquina, i llevant la paraula Menorca crec que s'entendria correctament. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, per dir que el Grup Parlamentari Popular creu que, al final, aquesta problemàtica s'ha plantejat i s'ha resolt, fer-hi esment, crec que tots els grups hi han d'estar d'acord, crec que des d'aquí, des de les Illes Balears i a través de totes les institucions, s'han fet actuacions importants perquè així fos i que fins i tot no fos expulsada de Xile, com ella volia, crec que ens hem de felicitar que aquesta actuació hagi acabat felicitment.

En qualsevol cas, diré que no tenim cap problema a donar suport a aquest darrer punt, que és l'únic que es manté, només diré que des del que jo puc saber, des del Govern balear, ja s'han fet iniciatives precisament per ajudar aquests pobles maputxes, precisament a través d'un projecte presentat pel Comitè de Solidaritat amb Amèrica Llatina es va donar una subvenció a aquesta ONG per tal d'ajudar aquests pobles, i creim que això es realitza; de fet, per exemple, les convocatòries d'ajudes a cooperació al desenvolupament tenen una partida o consideren prioritaris tots aquells projectes que vagin o que duguin endavant o que tinguin en compte les poblacions més desfavorides, entre elles les comunitats indígenes.

Per tant, creim que hi podem votar a favor, perquè, de fet, ja es fan aquestes actuacions, i he de dir que ens sembla bé que es digui la situació dels pobles maputxes, però crec que també, insistint amb la mateixa argumentació, crec que és simplificar molt la situació, perquè no és només el poble maputxe, m'he dedicat avui a cercar poblacions indígenes i si ens haguéssim..., crec que totes mereixerien un coneixement de la realitat, per exemple, a Perú hi ha guaranes, atxuares, muambises, quetxues; a Guatemala, els maies; a Brasil, els javares, quilombos; a Bolívia, els aimares; a Colòmbia, els guapis; a Moçambic, els macues, els (...) i els macondes; vull dir que queden moltes poblacions indígenes, i crec que totes mereixen la mateixa consideració i el mateix reconeixement que els maputxes, però, en qualsevol cas, no hi ha cap inconvenient per part del Grup Popular per votar a favor que es duguin a terme aquestes actuacions, tal com demana la proposta d'Esquerra Unida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Acabat el debat, passarem a la votació. Entenc que s'aprova per assentiment, no és així?

II.- Estudi i votació de les propostes de compareixences presentades pels grups parlamentaris en relació a la ponència creada per a l'estudi dels maltractaments i la violència exercida contra les dones.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia, que és l'estudi de les propostes de compareixences presentades pels grups parlamentaris en relació amb la ponència creada per a l'estudi dels maltractaments i la violència exercida contra les dones i la votació d'aquestes.

Sí, per què em demana la paraula, Sra. Diputada?

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Per fer una proposta, amb la qual no sé si tots els grups polítics estan d'acord, jo crec que més que ara passar a votar les propostes d'intervencions de persones que havien de venir a la Comissió de Drets Humans per debatre el tema de la violència domèstica, si tots els grups parlamentaris, en vista de l'altura del període de sessions i que de totes formes ja no es podran reunir, no passar a cap votació, però sí que hi hagi el compromís per part de totes les forces polítiques que, una vegada que torni a començar una nova legislatura, tots els grups polítics ens comprometem a tornar a reprendre, hi estigui qui hi estigui, aquesta Comissió de Drets Humans i aquest estudi sobre la violència domèstica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

Si tots els portaveus hi estan d'acord, en aquest cas no hi ha cap inconvenient que, de qualque manera, es retiri de l'ordre del dia, amb la inclusió de la proposta que ha fet la diputada del Partit Popular, en aquest cas.

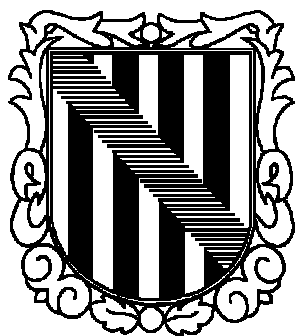
Hi estan d'acord?

Idò, donant les gràcies a les senyores i als senyors diputats per aquesta darrera sessió de la Comissió de Drets Humans que hi ha, s'aixeca la sessió.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA